

Behandling i det andet Thing, hvilken jeg paaskønner. Errede Medlemmer ville vide, at da vi havde Lovforslaget til Behandling i forrige Samling her i Landstinget, stillede Mindretallet sig paa et Standpunkt, som i Hovedpunktet var det Samme, som Lovforslaget indeholder nu. Den Gang vilde man absolut ikke vedkende sig, at dette Standpunkt vilde være en Forbedring og mente, at saa var det bedre slet ingen Lov at faae. Smidlertid synes det, som Anstuelserne have forandret sig noget. Hovedpunktet var naturligtvis det Raad, som af Regjeringen og Landstinget blev fremsat, at alt Straatag herefter skulde binde med galvaniseret Traad. Jeg finder, at det er et fornuftigt Standpunkt. Folkethinget har inddraget, naar det lader dette være en fuldstændig frivillig Sag kun med den Begrændsning, at man foreslaar her at gøre, hvad der med Rette kan forlanges, for at Mennesker og Dyr ikke skulle indebrænde i den Bygning, der er Aldi; det tror jeg, der er taget det fornødne Hensyn til i dette Lovforslag. Jeg kan saaledes stemme for Lovforslaget, som det er. Dog tror jeg, at der har indsejnet sig nogle smaa Redaktionsfeil; men de ere ikke større og ikke mere indgribende, end at man meget vel kan faae Tid og Leilighed til at faae dem ændrede under Sagens Behandling, uden at det er nødvendigt at henvise Sagen til et Udvalg. Der er kommet et nyt Spørgsmaal her ind i Lovforslaget ved et Ændringsforslag, der blev tilføjet af den høitæredede Justitsminister i det andet Thing. Det er, efter hvad jeg har set, foranlediget af Indenrigsministeren, og gaar ud paa, at fra Brandpolitikets Tjeneste ere undtagne Embeds- og Bestillingsmænd, som ere ansatte ved Statsbanerne, derunder indbefattede Formænd, Ledvogtere og faste Banearbejdere. Jeg vil gjerne gjøre den Henstilling, om der ikke med Rette burde staa Jernbanerne. Undtagelsen, finder jeg, kan være rigtig; men jeg finder tillige, at der maatte ikke burde staa Statsbaner, men Jernbaner. Det forekommer mig, at da vi have private Jernbaner, turde de Embeds og Bestillingsmænd, der derved ere ansatte, være ligesaa fornødne til enhver given Tid ved Privatbanerne, som de turde være det ved Statsbanerne. Hvilket Hensyn der her skulde være det overveiende, enten det, at en Ulykke mulig kan ske paa Grund af manglende Personale ved Privatbanerne, eller det, at en Ulykke ved Ildbrand maatte kan forebygges ved, at de private Jernbaners Embedsmænd maa forlade deres Funktion for at redde, skal jeg ikke afgjøre; disse to Hensyn skal jeg ikke opveie videre imod hinanden, men blot henstille dem til

Overveielse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Vedtagelsen af en Lov om Brandpolitiet paa Landet. — Der er et Spørgsmaal, som er i Familie dermed og staar dette noget nær, det er Spørgsmaalet om Brugen og Benyttelsen af Lokomobiler i Landbrugets Tjeneste. Det har forekommet mig, at jeg burde gjøre en Henstilling til den høitæredede Justitsminister i denne Henseende. I Loven om Brugen af Lokomobiler i Landbrugets Tjeneste — jeg huster ikke Datoen, men det er vistnok først i Tirserne eller saadan Noget — er der en Paragraf, som bemyndiger Justitsministeren til at give et Regulativ for Benyttelsen af Lokomobiler, navnlig til Tærskværker, og i det Regulativ, som derefter er udsærdiget, paabydes visse bestemte Regler, der skulle følges. Disse Regler gaa ud paa, at et Lokomobil til et Damptærskværk skal være fjernet 10 Alen fra straatækte Bygninger. Det forekommer mig, at dette ikke er uden Fare, ja, endog saa forbundet med temmelig stor Fare. Oppe i Bendshyssel, i den Landsdel, hvor jeg hører hjemme, er der ved et saadant Tærskelokomobil afstedkommet Ildbrænde 2 Gange i samme Eiendom, og jeg kan slet ikke forundre mig over, at det er sket. En af de Sikkerhedsforanstaltninger, som det Regulativ, der følger med denne Instrux fra Justitsministeriet, bestemmer, er, at der omkring et Lokomobil skal være et Sikkerhedsnet, der kan være haade af Træ og af Jern. Nu er det naturligt, at naar der er to Alternativer, ligger det nær at vælge det, der er mindst kostbart. Man vælger da det af Træ, man vælger Brædder, der ere slaede sammen saaledes, at de kunne dække for en Hvide af 2 Alen, som der er bestemt. Men medens man har troet og tænkt sig, at det skulde være et sammenhængende Hele, saa at det kunde dække mod Raabvirkning af den ydre Luft, navnlig af stærk Blæst, hjælper man sig paa en ganske anden Maade. Man stiller nogle Brædder op, gamle Døre, og hvad man kan faae fat paa, saaledes at det kan forestille, at der er en Skjærm for det Lokomobil, der er i Virksomhed. Nu ville ærede Medlemmer vide, at Vindretningen og Vindens Styrke spiller en meget stor Rolle med Hensyn til Brandfaren, som foranlediges ved disse Lokomobiler. Jeg skulde mene, at Hensigten med Loven og med det Regulativ, som af den høitæredede Justitsminister er udsærdiget og udfendt, er den, at disse Lokomobiler i Virkeligheden skulle være garvede, sikrede ved denne Skjærm. Det er foreskrevet, at disse Lokomobiler skulle være Gjenstand for Efterhyn en Gang om Aaret,